

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg føler grund til at takke hr. Erhard Jakobsen for hans betragtninger, som er fuldt på linie med de synspunkter, vi hele tiden har fremført, og som jo er altså en afvisning af Delorsrapportens 3. fase om at overgive suveræniteten vedrørende finanslovene for de enkelte lande. Jeg er glad for at CD er enig med os i, at det må vi totalt afvise.

Jeg vil gerne gøre hr. Bjørn Elmquist og også statsministeren opmærksom på, at i det notat, vi har fået udleveret, som består af et bilag 3, fra Udenrigsministeriet og Justitsministeriet, omtales udtrykkeligt spørgsmålet om budgetbeføjelser, og her siger man, at det, der foreslås i Delorsrapporten, kan klares ved § 19. Dette notat handler altså ikke kun, som hr. Bjørn Elmquist sagde, om det monetære; det handler også om det finanspolitiske.

Vi mener, som jeg sagde før, at det er meget letfærdigt af embedsmændene at give den udtalelse, som statsministeren altså bygger videre på, og det er, som hr. Ole Espersen også sagde, i strid med den hidtidige fortolkning af den danske grundlov.

Jeg er enig med hr. Erhard Jakobsen i, at det forhåbentlig og formentlig aldrig nogen sinde bliver aktuelt, fordi vi selv og formentlig andre kloge regeringer vil afvise det.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Bjørn Elmquist har ordet for en kort bemærkning. Og så vil jeg henstille, at de korte bemærkninger tager af, så vi kan gå over til orderrækken.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det var interessant at høre hr. Erhard Jakobsen, for man kan sige, at det var den sunde fornuft, der greb ind i en spidsfindig juridisk debat.

Jeg bliver nødt til at svare på de spørgsmål, der blev stillet mig. Men i øvrigt mener jeg, at mit indlæg helt klart gav udtryk for, at vi ikke her og nu ville tage stilling til de mulige ideer og forslag, der måtte komme op og kunne tænkes at komme op, for vi er jo langt ude i hypoteserne om bindinger for så vidt angår underskud/overskud på finansloven. Skulle der komme

nye forslag, der går ud over de beføjelser, vi har afgivet i henhold til beslutningen af 2. oktober 1972, så må vi tage stilling til, om vi vil anbefale dem. Og skulle vi anbefale dem og de går ud over de allerede afgivne beføjelser, er jeg helt enig i, at så kommer vi ind i grundlovens § 20-situation, men den ridser jeg ikke op.

Så svaret til hr. Gade: Jeg mener, at de økonomiske realiteter i sig selv – det sagde jeg også i mit indlæg – vil sætte grænser for, hvor længe vi kan køre videre med underskuddet, specielt når vi kommer ind i en indre marked-situation, specielt når vi kommer ind i en fælles rente- og pengepolitik, som jeg også gjorde mig til talsmand for. Derfor ligger vi under for naturnødvendighedens lov, og det er ikke en, vi skal godkende med fem sjettedeles flertal i Folketinget.

Glistrup (FP):

Ifølge Folketingets officielle dagsorden er det spørgsmål, som vi diskuterer her og nu, helt præcist hverken mere eller mindre end følgende: »Hvad er regeringens holdning til den foreslåede regeringskonference om en økonomisk og monetær union?«

Her er svaret aldeles lysende klart – hvis man ikke lader sig tyrannisere af det, som de andre partier vil have: Man skal tale i linde, pæne, intetsigende ordstrømme – sagt med tvillingeskab til barnet i »Kejserens Nye Klæder«: Det er fløjtende ligegyldigt, hvad regeringen i det mest forgældede, fattige lilleputland i verden mener om en sådan regeringskonference, om den mener det ene eller det andet. Det kan måske interessere deres koner, men ikke nogen som helst andre.

Det, som er baggrunden herfor, er selvfølgelig, at trods al den fine tale, som hr. Gade og andre fører om det danske Folketings budgetbeføjelser, er de jo for længst gået fløjten i kraft af den måde, man har udøvet disse budgetbeføjelser på ved de sidste 29 års uansvarlige afstemninger om finanslovene. Man har for længst druknet Danmark i et sådant søle af dårlig økonomi, at vi reelt ikke har nogen budgetbeføjelser, efter at man har gjort den offentlige sektor 3-4 gange så stor som det, vi overhovedet har råd til i Danmark.

Men ud over at det altså er ret ligegyldigt, hvad man mener i Danmark, så er det specielt ligegyldigt, hvad den danske regering mener, for det første fordi det ligger jo ude i Europa på